

народи съ използвали за храна естествените плодове на дивата растителност, като трънки, глобинки, къпина, шипка, лешници, оръхи, киселици, диви круши, сливи, дрънки, оскури и други самородни плодове.

Присадените плодни дървета също даватъ сочни и сладки плодове, особено откакъ съ запазени отъ зарази и болести. Има цѣли мѣстности, които носятъ имена Дулеврътъ, Крушеврътъ, Вишнова поляна и др.

Въ старо време, когато горите не били изсѣчени и черноземътъ запазенъ, хранителниятъ зеленчуцъ, макаръ въ дивъ видъ, билъ въ изобилие. Къмъ храната тръбва да прибавимъ изобилния дивечъ, дребните раци и вкусната риба, съ която били препълнени винаги балканските рѣки Дрънта, Бѣлица, Елишинъ, Дръновската и Янтра.

Животни.

Домашните животни въ котловината съ еднакви съ онѣзи въ Северна България. Нѣкакви особени породи и видове нѣма, освенъ нѣкои дребни белези между полските и чисто балканските животни. Въ котловината не живѣятъ мъски (осли); магаретата временно идатъ отъ вѣнѣ и съ рѣдкостъ. Обикновените за язда и товаръ животни доскоро бѣха дребните и срѣдни по рѣстъ коне; за впрѣгане — говеда, коне и биволи; за млѣко и вълна — овце, кози, крави и биволици; за мазнина — свине. Домашните птици съ сѫщите отъ край време; пренесените пауни, токачки, килифари не издържатъ климата. Отъ дивите животни, грабливите съ останали рѣдко въ тѣмни и недостѣпниолове, пещери и въртопи. Повечето отъ тия четиреноги иматъ скривалищата си въ балканските осои и като скиталци тѣршуватъ лѣте посѣвите, а зиме — по селата, изъ кошарите и кокошарниците. За мечки въ този край много рѣдко става дума. Тѣхното присѫтствие се познава по изядените балкански овесени ниви, ечемикъ и царевица. Името имъ се чува само въ приказките за плашене на немирните деца и за подигравка на страхливите. Вълкътъ, лисицата, язовецътъ съ по-части гости на селата въ голѣми студове. Едно време се движеха стада глигани, за които се нареждаха хайки и веселби отъ ловците, но днесъ и тѣ изчезнаха.

Днесъ биволътъ клони на изчезване. Волътъ и конътъ още си съперничатъ, но конътъ май ще надвие. За сега само жените оратъ съ волове. Козите съ на изчезване и овцете намаляватъ поради намаляването на пасищата.

Съобщения.

Старите пжтища на траки, римляни, византийци, българи и турци съ останали въ много рѣдки и то въ твърде слаби и бледни следи. Презъ срѣдните вѣкове славянобългарите